

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010360
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5820010360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 4. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal odvolanie obžalovaného V. N. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/64/2020 z 27.11.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/64/2020 z 27.11.2020 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného V. N., nar. XX.X.XXXX v G., bytom T. O., t.č. vo väzbe v ÚVV Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/) a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný V. N. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedené trestné činy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/32/2020 z 25.3.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému W. Z. škodu vo výške 821,- EUR.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tak, že toto podáva proti výroku o treste. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky považuje za neprimerane prísny. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste nezohľadnil a ani sa nezaoberal jeho celkovým postojom k spáchanému skutku. Poukázal, že už v prípravnom konaní sa ku skutku priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Napomáhal tak vyšetrovateľovi rýchlejšie objasniť trestnú činnosť. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Dôvodom spáchania skutku bola jeho drogová závislosť a skutočnosť, že sa stal bezdomovcom. Chce sa liečiť a preto s uložením ochrannej liečby súhlasí. Chce sa napraviť a po výkone trestu chce poškodenému riadne nahradiť škodu. K jeho náprave a prevýchove by postačoval aj trest uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je dôvodné, a to aj z iných dôvodov, než sú v ňom uvedené.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd v predmetnej veci nepostupoval správne, keď obžalovanému uložil súhrnný trest a výmera trestu odňatia slobody podľa názoru krajského súdu taktiež nezodpovedá zákonu. Prvostupňový súd ukladal súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/32/2020 z 25.3.2020, z ktorého vyplýva, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný týmto trestným rozkazom odsúdený, bol spáchaný 13.3.2020, pričom trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 7.4.2020.

Z ustanovenia § 353 ods. 8 Tr. por. vyplýva, že trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvineného.

Z uvedeného je zrejmé, že účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastali v predmetnej veci dňa 7.4.2020, ktorým okamihom bol prerušený aj súbeh skutkov z 13.3.2020 a 18.5.2020, pre ktorý je stíhaný obžalovaný teraz. Skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom prvostupňového súdu, bol teda spáchaný až po 7.4.2020, kedy bol trestný rozkaz doručený obžalovanému a preto nejde o súbeh trestných činov, čo vylučuje potom uloženie súhrnného trestu. Za skutok z 18.5.2020 uvedený v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu preto treba uložiť trest samostatný.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preto zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd obdobne ako prvostupňový súd prihliadol na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák., v dôsledku čoho ukladal trest v základnej trestnej sadzbe v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., ktorá je pri prísnejšom trestnom čine podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v rozpätí od 1-5 rokov pri treste odňatia slobody (ide o Trestný zákon účinný v čase spáchania skutku). Keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy, bol mu v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladaný súhrnný trest.

Krajský súd na rozdiel od prvostupňového súdu uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, v tomto smere sa krajský súd stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného. V tomto smere považuje aj krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, a to aj, keď išlo

o trest súhrnný, za neprimerane prísny. Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný pre prečiny a teraz sa opäť dopustil dvoch prečinov. Je nesporné, že skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, čo odôvodňuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na charakter skutku, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a s poukazom aj na skutočnosť, že tento bol kvalifikovaný ako prečiny a doposiaľ bol súdne trestaný dvakrát za spáchanie prečinov, dospel krajský súd k záveru, že k náprave a prevýchove obžalovaného bude postačovať aj uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody, než mu bol uložený prvostupňovým súdom. Krajský súd s prihliadnutím na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. por. najmä ods. 4 dospel k záveru, že vzhľadom na spôsob spáchania skutku, ako aj spôsobený následok, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti s prihliadnutím aj na samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, bude trestom

primeraným trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal dva prečiny, mu bol ukladaný trest úhrnný.

Takýto trest možno podľa názoru krajského súdu považovať za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Ide o trest, ktorý v plnej miere podľa názoru krajského súdu odzrkadľuje závažnosť spáchaných prečinov, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Keďže krajský súd považoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.